

Na této straně dostanete prostor vy, naši čtenáři. Právě vy znáte nejlépe svoji ulici, čtvrť, vesnici či město. Proto neváhejte, fotte a pište!

Kontakt: reporter.frydeckomistecky@denik.cz

Literáti na Nadačním dni pro hendikepované

DAJANA ZÁPALKOVÁ

Třeba to je trochu odvážné rozhodnutí, veršovat na venkovní akci, ale literáti Pobeskydí pozvání střediska pro postižené KARMEK z Tiché nemohli odmítnout. Cítili, že je třeba podpořit dobrou věc.

Proto se už v poledne 28. června 2014 vydali směr obec Tichá, kde se v mysliveckém areálu vše chystalo k akci, začala hrát country skupina Šlaktotref. Ani potíže s elektrickými klávesami neodradily literáty od přesvědčení, předstoupit se svými verši před přítomné hosty. Veršovat začala Dagmar Molinová, navazovaly contryskladby,

pak své verše představil Bohumír Vidura a Dajana Zápalková. A jestli přítomní hosté poslouchali? Jistě alespoň zaregistrovali, že se areálem line vřidné slovo, hovořící o lásce, létě, umění, štěstí. Všechny tyto atributy jsou přece pro naše handicapované spoluobčany tolik potřebné.

Určitě verše byly zcela neobvyklé mezi nabízeným programem během celého odpoledne – ukázka tance se psy, předvedení výcviku psů, možnost projíždky na koních, představení techniky hasičů, policie, lesáků, k vidění tu byly i čtyřkolky.

I středisko KARMEK zde

B. VIDURA, D. Molinová a D. Zápalková na Nadačním dni v Tiché. Foto: archiv autorky

VÝROBKY klientů střediska KARMEK.

nabídl výrobky svých klientů, ale i dobrotu ke kávičce. Mnozí hosté tak koupí nějaké ručně vyrobené drobnosti jistě potěšili své děti či obdarovali známé. Prezentovala se zde i agentura Podané ruce se svoji canisterapií, děti soutěžily v různých disciplínách pod vedením středoškolských dobrovolníků z ADRY.

Příjemné odpoledne zpestřil svým zpěvem i místní pěvecký soubor Šátek.

Je vidět, že program zábavy byl pestrý, přítomní hosté využili i nabízených specialit

z grilu či výborný guláš k občerstvení, takže snad nic nechybělo k příjemnému posezení s přáteli, dětem tak začaly prázdniny skutečně zájímavě.

„Jsem ráda, že i letos přišli lidé podpořit již 5. ročník našeho Nadačního dne. Těší nás, že přicházejí rodiny s dětmi, aby se pobavili občerstvili a tím našemu středisku pomohli v naší další činnosti. Děkuji všem, kteří přišli,“ – řekla Lenka Klepáčková, vedoucí střediska KARMEK Tichá.

Beskydská šachová s dvěma tituly na MČR

PAVEL BENČO

MČR družstev mladších žáků 2014 proběhlo v Brně 13. – 15. června. Na šampionátu hrálo celkem 28 nejlepších družstev z celé ČR, která postoupila do finále přes krajské přebory a na základě přímé nominace Šachovým svazem ČR. Beskydská šachová škola měla své zastoupení ve třech družstvech přičemž „A“ tým obhájil stříbrné medaile z roku 2013.

Ve skvělé formě se představil pod vedením trenéra Pavla Benča „A“ tým ve složení „A“ – Zuzana Gřesová, Ondřej Nytra, Kristýna Laurincová, Petr Gnojek, Tobiáš Krejčok a Richard Stalmach. Hráči spolehlivým a bojovným výkonem ve všech devíti zápasech odradili snahu soupeřů bodovat a tak se celý tým po právu raduje ze zisku mistrovského titulu! Nelze zdvihnout některého z hráčů nad jiné neb družstvo pravdu bojovalo příkladně v duchu „jeden za všechny, všichni za

jednoho“. Snad největším překvapením celého mistrovství bylo vystoupení „B“ družstva BŠŠ – L ukáš Odstrčil, Marek Miča, Dominik Musial, David Mavrev, Lucian Vantuch a Lucie Fizerová, pod vedením trenéra Zdeňka Holeksy Hráči naše rezervy bojovali o svůj vysněný cíl umístění se do 5. místa, ale po výborné druhé třetině mistrovství museli cíl přehodnotit – útok na medaile!, tak dobře měli turnaj rozehraný.

A povedlo se, nadšené a s velkým uměním hrájící „B“ tým v posledním 9. kole nastoupil v přímém souboji o stříbrnou příčku proti Vlašim. Utkání mělo nervy drásající průběh, kdy se průběžné skóre utkání přelávalo tu na jednu tu na druhou stranu, aby nakonec šťastnějšími byli šachisté Frýdecku-Místku. A neuvěřitelné se stalo skutekem, „B“ družstvo Beskydské šachové školy se umístilo na 2. místě a získalo titul vicemistra „C“ družstvo pod vedením trenéra Ivana Hašky

ÚSPĚŠNÁ výprava BŠŠ. Foto: archiv školy

hrálo ve složení – Jan Marciňa, Filip Haška, Adam Frank, Dalibor Kudělásek, Filip Walek a Natálie Szusciková. Tým byl nasazen v třetí třetině startovního pole jako číslo 18 a jediným předstartovním cílem bylo sbírat cenné herní zkušenosti. Jenže tento cíl jako by byl našim

hráčům málo, ti se kolo od kola zlepšovali, aby v konečném účtování obsadili výborné 7. místo.

Frýdeckomístecké šachové naděje potvrdily, že v České republice jsou buď nejlepší a i v budoucnu bude pro soupeře velmi těžké je sesadit z mistrovského trůnu!

Nasazování českých vojáků v cizích zemích

VILÉM VLK

Nedávno došlo na frýdeckém náměstí k neobvyklé události, když se vojáci české armády rozhodli pochodem navštívit v Lázních Klimkovic vojáka Lukáše Hirše, kde je v současné době na rehabilitaci po zranění v dalekém Afghánistánu.

Když jsem viděl v televizi tuto akci, tak mi připomněla událost z druhé světové války, která se stala osudnou pro občana našeho města Jaroslava Lohrera-Loma.

I když situace byla jiná, než dnešní době, kdy se v Evropě

zmocňoval území jednoho státu za druhým mocipán Adolf Hitler, hlásili se dobrovolně naši vojáci k boji proti německému okupantu. Vycvičili se v Polsku, v Bronovicích, aby v budoucnu pod vedením generála Ludvíka Svobody zasáhli do boje na českém území. Jenže po více jak po roce, tehdy vedení nově utvořeného čsl. praporu v SSSR se dobrovolně přihlásilo sovětskému politickému vedení, že jsou Češi připraveni již zasáhnout do boje na území SSSR. A to se právě stalo osudným našim českým vojákům, že padli v těch nejhorších bitvách u Sokolova, v Charkově a pak na Dukelském průsmyku. Nemuselo k tomu dojít.

Když jsem v sedmdesátých letech studoval anabázi čes-

kého nadporučíka Jaroslava Lohrera-Loma u jeho sestry paní Marie Demlové, svěřila se mi s touto událostí: „Když jsem v roce 1946 přebírala na pražském hradě od generála Svobody vyznamenání pro svého bratra Jaroslava in memoriam, řekla jsem mu: Pane generále, muselo to být, aby naši vojáci umírali zbytečně na ruském území, když bylo dojednáno, že budou nasazeni až na českém území? Generál Svoboda sklonil hlavu, a mlčky odešel ode mne...“

Připomněl jsem tuto událost mladší generaci již proto, že dnes odcházejí také dobrovolně do řad naší české armády a jsou snad zbytečně nasazováni do cizích zemí, kde se bojují, v minulosti Irák, Jugoslávské republiky, Afghá-

nistán apod.

Můžeme „děkovat“ bývalým presidentům Havlovi, Klausovi a dnes i Miloši Zemanovi, že jako vrchní velitelé posílají naše mladé vojáky do nebezpečných, jak se dnes říká – destinací. Když jsme vstoupili do vojenského uskupení NATO, jistě za podmínek, že tam budou jako zdravotníci nebo strážníci služba či jen pro výcvik, ale ne se zbraní v ruce.

Zabraňme tomu, aby nebylo více zraněných, či mrtvých našich vojáků za zájmy cizích zemí. Vždyť máme armádu jen pro obranu naší svobody a nezávislosti.

Abyste se neopakovaly oběti z dob druhé světové války, aby nebylo více zraněných s doživnotními následky, jak je tomu u Lukáše Hirše a dalších.